

REVISTĂ NOASTRĂ

PUBLICAȚIE A ELEVILOR LICEULUI „VHIREA”
FOCSĂNI

IN ACEST NUMĂR
SEMNEAZĂ :

- prof. Petraceh DIMA
- Mihaela MILOS
- Mihaela DULCU
- Mioara ZEHAN
- Rodica ȘORICĂU
- Adriana CHIRU
- Anica GÎSCĂ
- Nela MILITARU
- Florica ȘTEFĂNESCU
- Vasile LAVRIC
- Marius GONDOS
- Maricel POPA
- Dan IACOB
- Mihai CHELARU

Liceului centenar "Unirea",
o modestă contribuție la ridicarea
prestigiorului său.

Petrache Dinea

1 noiembrie 1976

REVISTA NOASTRA

PUBLICAȚIE
A ELEVILOR
LICEULUI
„UNIREA”
FOCȘANI

Este stampilă veche în serie
(1912-1914).

F. D.

COORDONATOR : prof. Petrache Dima

COLECTIVUL REDACȚIONAL :

Mihaela Miloș
Mihaela Dulcu
Mioara Zehan

COPERTA ȘI ILUSTRĂȚIILE :

prof. Valeria Popescu
Rodica Șoricău

CUVÎNT

ÎNAINTE

Din nou vede lumina tiparului o publicație școlară care s-a bucurat, în anii 1912, 1913, 1914, de o largă răspândire, nu numai în rindul elevilor liceului nostru, ci și printre școlarii din alte părți ale țării. E vorba de „Revista noastră”.

De format mic și cu un număr redus de pagini, revista apărea bilunar, având, în primul rînd, un profil literar, dar și unul cultural și științific. Ea răspundea, aşa cum se precizează în primul număr, „unei vechi dorințe a școlărimii orașului nostru...“.

Ne minărim cu faptul că, în paginile „Revistei noastre”, și-a făcut debutul Victor Ion Popa, pe atunci elev al Liceului Internat din Iași.

În anii din urmă, răspunzînd tot unei dorințe a elevilor, cîțiva animatori au început să scoată o nouă serie a acestei publicații. Unele numere au fost dactilografiate, iar altele — șapirografiate. Tirajul fiind redus, puțini elevi aveau posibilitatea să-o citească. Iată de ce ne-am hotărît să-o tipărim.

„Revista noastră“ poate și trebuie să devină o tribună a elevilor dornici să facă cunoscute încercările lor literare, artistice și științifice. De asemenea, vor sta în atenția noastră activitatea organizației U.T.C. și contribuția acesteia la educarea politică și ideologică a tineretului școlar. Nu vom neglija activitatea productivă a elevilor, preocupările membrilor Societății literare și culturale „Unirea“, întrecerile sportive etc.

„Revista noastră“ va populariza figuri și opere literare legate, în special, de meleagurile vrîncene, personalități care au activat în cadrul liceului nostru.

Coloanele revistei vor fi deschise și tinerelor condeie din alte unități școlare.

Așteptăm colaborarea lor!

Prof. Petracă DIMA

Gînduri despre Unire

Pe ecranul istoriei, ca și pe cadrul timpului, au apărut în viața poporului nostru momente zbuciumate și lupte pentru libertate și unitate națională.

La mijlocul secolului trecut, el încă se afla „sub vremi”, cum spune cronicarul. Reprezentanții săi și-au ridicat glasul încontinuu, mari cărturari din totdeauna au ținut treaz mereu, în pisanii, acest ideal. Să pomnim de visul lui Vlad Tepeș care voia să restaureze „Dacia”, să unească tot poporul de aceeași limbă și aceeași viață. Sentimentul patriei îndepărtate nu pierise pînă în secolul al XV-lea. A venit apoi Mihai Viteazul să dea tuturor dovada faptică a unei vître repuse în inimile tuturor și în viața de toate zilele. Dar a intervenit iarăși dezbinarea întreținută din afară. Patriotismul a mocnit viu sub cenușa vremii pînă în 1859, cînd a explodat în bucuria acelei memorabile zile de 24 Ianuarie. Reușita definitivă n-a fost numai a bărbătilor de stat, a cărturarilor și a poetilor, ci era coaptă în sufletul muncitorilor, țărănilor, tîrgoveștilor. Poporul întreg și-a pus piciorul său milenar pe hidra tuturor dezbinărilor și s-a prins în „Hora Unirii”, o horă care va continua să dăinuie vesnic.

În această simțire dominantă, unirea s-a încheiat în 1918, cînd Transilvania a reîntrat în granițe străbune.

Totuși abia în zilele noastre unirea s-a cimentat. Căci realizarea ei abia astăzi e completă. Ea trebuie dusă mai departe pe planul conștiinței unitare, aşa cum cîntă poeții poporului: „unire-n cuget și-n simțiri”. Același scop ne duce înainte fiindcă toți suntem una sub faldurile Partidului Comunist Român, care a realizat o unire cum n-a mai fost.

M. D.

Mi-e inima cît tine, Românie !

*Mi-e inima cît tine, Românie,
Și tînără ca anii tuturor
Celor ce vor să facă o vecie
Dintr-un partid, o țară și-un popor.*

*Ortaci, tovarăși, tineret, cu toții
Săltați luminile de sus, mai sus :
Să vină veacul hărăzit de sorții
Ce-n gînd și-n miini un viitor ne-au
pus !*

*Lucească aurorele visate
Pe zîmbetele-aprinse de copii,
Pe ogoarele ce-s din străbuni lăsate,
Pe joc, pe munca darnică din glii !*

*Mai repede ne vom împlini menirea
De vom păsi pe rîuri în suis ;
Clădi-vom mai de vreme fericirea
De vom zidi-n adînc, nu pe prundis.*

*Mai sus să fie mersul în spitală.
Mai încocată calea spre zenit ;
Noi făurim o lume ideală,
E-o datorie vie de-mplinit.*

*Mi-e inima cît tine, Românie,
Și tînără ca anii tuturor
Celor ce vor să facă o vecie
Dintr-un partid, o țară și-un popor !*

Mihaela DULCU
anul II D

ELEVII SI PRACTICA PRODUCTIVĂ

In lumina documentelor elaborate de P.C.R., învățămîntul de toate grădile a fost supus unei judicioase reorganizări și restructurări, urmărindu-se situația României printre statele cele mai avansate din lume și din acest punct de vedere. Practica productivă a elevilor ocupă, la ora actuală, o importanță deosebită, în contextul măsurilor destinate să asigure absolvenților liceelor de cultură generală o calificare pentru integrarea lor în producție.

Timpul afectat practicij productive a fost mărit considerabil, ajungîndu-se în prezent la șase ore pe săptămînă, ceea ce contribuie la o mai serioasă pregătire a elevilor în această direcție.

Elevii Liceului „Unirea” au primit cu satisfacție măsurile adoptate de partidul nostru și își vor materializa atașamentul prin străduînta de a munci cît mai conștîncios, de a valorifica efectiv cele șase ore de practică săptămînală. Încă de la începutul anului școlar, s-a efectuat o repartizare a elevilor pe diferite ramuri ale activității productive: mecanică, mecanică-auto, broderie, țesătorie etc. Fiecare elev a fost repartizat în conformitate cu aptitudinile și preferințele sale într-o din grupele care își desfășoară activitatea în atelierele scolii. Bilanțul făcut la încheierea primului trimestru relevă îndeosebi activitatea desfășurată de fete, care au realizat lucrări foarte bine apreciate.

Demnă de urmat este inițiativa anului III A, care a deschis o expoziție cu vînzare cu lucrări efectuate de elevele clasei: broderii artistice, țesături în motive populare etc. La puțin timp după aceasta, a fost deschisă o expoziție cu caracter asemănător, la nivelul liceului.

De o situație aparte se bucură anul II A, care efectuează practica în cadrul întreprinderii de vinuri pentru export. Fiind o clasă cu profil de chimie, elevii ei lucrează, desăvîrșindu-și cunoștințele în laboratoarele bine utilate ale întreprinderii.

Ajum, tinerii anului II A fac doar experiențe cu un grad mic de dificultate, dar în trimestrul al III-ea, după ce și vor însuși un bagaj considerabil de cunoștințe, ei vor lucra umăr la umăr cu laboranții întreprinderii. Există toate premizele ca, după acest început promîțător, practica productivă să-și atingă celul propus.

Vasile LAVRIC,
anul II A

Din vechea serie
 „Revista noastră”

Nr. 13
 din 15 mai 1913

VICTOR ION POPA

Cl. VII R. — Liceul Internat.

SONET

*Pe creasta codrului se-naljă luna
 Palidă, melancolică fecioară,
 Iar umbrele colinele coboară
 Rămîne-n noapte numai văgăuna.*

*O pace săntă lumea înconjoră...
 În zare cerul și cîmpia-s una...
 Si e frumos ca-n nopțile cînd luna
 Mă adormea-n povești odinioară.*

*Piriu-și murmură în vale cîntul,
 Cînd freumăt prin frunziș pornește vîntul
 Si pe nemărginire luna ninge...*

*Si-atî ea gînduri de izvor mă leagă
 Că lingă el privind cum se prelinge
 Aș vrea ca să-mi trăiesc viața-ntreagă.*

CLEPSIDRA

Am dat drumul clepsidrei
 În veșnicie.
 Am pornit de la zero clepsidra
 Spre infinit.

Picăturile de viață,
 Picăturile de singe,
 Picăturile de om
 Au început marșul lor
 În veșnicie,
 Spre infinit,
 Cînd frenetic.

Era imensă bolta care le adăpostea
 și-au crezut (naivele !)
 Că vor putea ajunge unde și-au
 propus.

Cînd, dup-o trudă imensă,
 Li s-a spus :
 — Ați ajuns !
 Au dat de zero.

De supărare,
 Au strîns atîta venin intr-insele
 Incit clepsidra s-a spart.

(Atunci, eu,
 Gustind cu voluptate infinitul inchis
 în cercul lui zero,
 Mă nășteam).

Marius GONDOS
 anul III B.

Un itinerar literar are ca rezultat un plus de spiritualitate, motiv pentru care, am pornit dis-de-dimineață, într-o frumoasă zi de octombrie să vedem Muzeul literaturii române; i-am spune o călătorie culturală, un zbor pe cerul inspirațiilor românești de-a lungul veacurilor. Vremea blindă suriza-toare și atmosfera de un străveziu imbiector ne încîntau. Grupul nostru, format din elevi și profesori, după trei ceasuri de drum, se oprește la poarta muzeului cu o viață sete de cunoaștere și de instruire caracteristică veacului nostru. Muzeul a adunat în cei 15 ani de existență, 15 000 de documente literare, o bibliotecă documentară de peste 24 000 de piese, cum și relicve rămase do la scriitori, care atestă viața și activitatea lor laborioasă. Colecții de manuscrise, scrisori, acte și fotografii de la scriitorii noștri clasici. Avem ocazia să vedem toate aceste documente. Muzeul organizează expoziții în țară și în străinătate.

Vedem mai întii cele mai vechi urme scrise, manuscrise în limba slavonă, scrisori slavo-române, primele texte originale laice în limba română, textele rotaci-

La Muzeul literaturii române

ÎNSEMNĂRI

de Mihaela DULCU

anul II D

ne fac să intelegem și să ne întipărим perfect evoluția limbii române. Sunt multe manuscrise și documente originale care au rezistat eroziunii vremii și care stîrnesc curiozitatea. Trecem prin sala Eminescu. Ni se pare semnificativă însemnarea pe o pagină din manuscris, din epoca Blajului: „Dumnezeul geniului m-a sorbit din popor cum soarbe soarele un nou de aur din marea de amar”. De la Eminescu trecem la Creangă, I.L. Caragiale, I. Slavici, Duiliu Zamfirescu, Alex. Vlahuță, Macedonski, Delavrancea, Coșbuc, Dobrogeanu-Gherea. Perioada dintre cele două războale mondiale este reprezentată prin scrisorile lui Mihail Sadoveanu, Lovinescu, Rebrea, Panait Istrati, Blaga, Arghezi pe care căutăm să-i aprofundăm. Se găsesc în special multe scrisori din care tragem concluzii despre evoluția societății, a limbii, a culturii.

După această excursie printre manuscrise și relicve am plecat cu un plus de cunoștințe și cu o amplă imagine a literaturii române de la începuturile ei și pînă astăzi. Ne rămîne s-o distribuim în orele de cercetare și reflectare în spațiile pline de lumină ale ființei noastre. Noi, cei de astăzi, ne vom strădui să punem în valoare această piatră de preț și lumină pe care ne-o lasă scriitorii de ieri și de azi: *Literatura*.

zante maramureșene, tipăriturile lui Coresi. În prima sală este expus tot ce posedă muzeul în legătură cu începuturile scrierii românești, perioada feudală cu cronicarii, dintre care prima mare personalitate a culturii române, Dimitrie Cantemir, se impune dind astfel și numele sălii. Sunt prezentate pe larg toate lucrările marelui cărturar, locul primordial ocupîndu-l opera sa de căpetenie „Descriptio Moldaviae”. Așadar, dintre lucrările originale din faza de început a limbii literare pu' em numi Scrisoarea lui Neacșu din Cimpulung, „Cazania” lui Varlaam, din 1643, scrisorile lui Antim Ivireanu cu o semnătură în limba arabă. Trecem în sala Scolii ardeleni și a scriitorilor premoderni, unde ne atrage atenția I. Budai-Deleanu cu epopeea sa „Tiganulada” în diferite variante. În sala H. Rădulescu, aflăm mărturii ale începuturilor presei românești: „Fama Lipskii”, „Curierul românesc”, „Gazeta de Transilvania”, „Dacia literară”, apoi publicațiile de mai tîrziu: „Română literară”, „Revista română”, „Convorbiri literare”, „Contemporanul”, „Semănătorul”, „Viața românească”. Se impun personalitățile marcante ale lui Gh. Asachi, Gh. Barițiu, I. H. Rădulescu. Din sala V. Alecsandri plecăm cu imaginea „Mioriței” și a pastelurilor originale, precum și a unui document important premiat în 1878 la Montpellier, „Cîntecul gîntei latine”; aflăm cîte ceva din activitatea lui Negruzzî, pagini vibrante din Bălcescu, B. P. Hasdeu, Titu Maiorescu, Alecu Russo, N. Filimon. Majoritatea pieselor sunt de o valoare inegalabilă și, prezentate cronologic

MEDALION
LITERAR

120 DE ANI
DE LA NAȘTERE

Ion Luca Caragiale

Pe cînd poezia română cucerea prin strălucirea geniului eminescian expresia ei cea mai aleasă, proza narativă și teatrul realizau o valoare similară în opera lui Ion Luca Caragiale.

Realist prin structura temperamentală, urmașul „dinastiei teatrale a Carageliștilor” (T. Vianu), mizind pe farmecul insolit al unei ascendențe balcanice, își intrigă la 20 de ani contemporanii, prin abordarea unei atitudini pitorești, voit sarcastică. Alexandru Macedonski remarcă în boema bucureșteană apariția „unui tînăr zgomotos, spiritizar ce părea destinat, în cazul cînd s-ar fi devotat literelor sau artelor, a fi cu totul original”. Proclamîndu-se ostentativ un sentimental convins, Caragiale utilizează, de fapt, ca formulă artistică realismul critic, prin intermediul ironiei incisive. Posesorul unui evident har scriitoricesc, cel care-și făcuse ucenicia la „școala vieții”, avea să dea literaturii române o vastă frescă a societății de la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul celui de al-XX-lea. Autorul „Scrisorii pierdute”, profund cunoscător al limbii române, înzestrat cu un remarcabil simț al umorului, se numără printre puținii scriitori care au avut față de actul creației literare o atitudine de lucidă și severă autocenzură. Deși între „Comeilii” și „Momente” se inscrie intervalul unei generații, aceiași capacitate de a infiera tarele societății burgheze prin intermediul satirei virulente, de a crea caractere tipice, conferă scrierii carageliene unitate tematică și structurală.

Ce omagiu s-ar putea aduce memoriei marelui creator de limbă literară, dacă nu acela al păstrării unei opere viabile și perfect moderne, ce și-a conservat aceeași putere incisivă, sfidând parcă numeroși ani adăugați epocii în care și-a conceput nemuritoarea-i creație, I.L. Caragiale.

M. M.

FILMUL POLITIC

Filmul politic constituie la ora actuală în cinematografia mondială unul din subiectele cele mai controversate, problemele abordate fiind cele ale contemporaneității și integrându-se în contextul unei anumite problematici sociale.

Recentele festivaluri și concursuri cinematografice au relevat, dacă nu un aspect inedit, cel puțin unul simbolic: palmaresurile cuprind cele mai reprezentative titluri de filme politice. Si atunci o concluzie se impune: copilul teribil al cinematografului secolului XX este filmul politic.

Publicul românesc a vizionat, relativ recent, cîteva „eșantioane” ale pe-

liculelor sus-amintite: „Z”, „Bătălia pentru Alger” etc.

Le-a vizionat și i-au plăcut. Chiar dacă nu erau nici cele mai bune, nici cele mai reprezentative dintre filmele produse la ora actuală. Problema filmului politic preocupa astăzi intens și cinematografia românească.

La o discuție a regizorilor, scenaristilor, criticiilor, producătorilor, organizată anul trecut de revista „Cinema”, s-au exprimat opinii și s-au adus

Mihaela MILOŞ
anul III-E

(Continuare în pag. 10)

„Că nu iește altă și mai frumoasă, și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât ceteiul cărților”.

MIRON COSTIN

BIBLIOTECA LICEULUI „UNIREA”

In epoca noastră, cînd un volum imens de informații din toate ramurile științei și ale culturii ne asaltează într-un ritm tot mai alert, existența cărților ca mijloc principal de vehiculare a celor mai noi cunoștințe în rîndul maselor, a devenit o problemă de stringentă actualitate.

Cultura poporului fără cărți — afirma Nicolae Iorga — nu se poate. Și fără cultura poporului, orice alcătuire economică, orice formă politică n-au nici o valoare — cultura e suflet omeneșc în veșnică acțiune, tot mai departe și mai sus”.

Liceul nostru, ca un prestigios loc de cultură, posedă o bibliotecă vastă numărînd peste 21 000 de volume, dintre care 14 721 constituie fondul de împrumut, în continuă creștere, ponderea cea mai mare avînd-o literatura beletristică.

Partea cea mai valoroasă o formează însă, fondul documentar care cuprinde 6 308 exemplare. Printre acestea se numără cele mai vechi manuale școlare, o ediție din 1832 a „Regulamentului Organic” cărti editate în tipografia lui Heliade („Ziua de pe urmă a unui osindit” de Victor Hugo — 1839).

Plini de respect răsfoim „Istoria pentru începutul românilor în Dacia” de Petru Maior — o ediție din 1812 „Principia de lingua și de scriptura” datînd din anul 1866 și „Gramatica limbij române” datată 1869, ambele de Timotei Cipariu.

Deosebit de valoroase prin vechimea lor și prin însemnatatea pe care au avut-o în epoca în care au circulat sunt: „Psaltirea” — publicată în românește la 1577 de diaconul Coresi — reprodusă cu un studiu bibliografic de Bogdan Petriceicu Hașdeu în 1881, „Cronicile României sau Letopisețele

Moldaviei și Valahiei” de Mihail Kogălniceanu în 1874 și „Cronicile Voronețean” imprimat la Cernăuți în 1885 — unul din primele texte în limba română. Se află de asemenea, „Hronicul vechimiei a Romano-Moldo-Vlahilor”, tomul VIII, publicat de Academia Română în 1908, lucrare istorică prodigioasă a savantului de formăție enciclopedică de renume european, Dimitrie Cantemir, un adevărat spirit renascentist al României veacului al XVIII-lea.

Printre exemplarele cele mai valoroase ale bibliotecii, amintim ediția princeps a volumului de poezii „Doina și lăcrimoare” de Vasile Alecsandri, tipărit la Paris în 1853, prima monografie a lui Ion Creangă, întocmită de Jean Boutière și impri mată în Franță în 1930, și lucrările lui Nicolae Iorga din domeniile cele mai variate: istorie, literatură și istorie literară, critică literară, științe sociale lucrări cu caracter biografic. Operele istorice sunt reprezentate prin „La grande histoire”, de proporții monumentale, în 12 volume, datînd din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și începutul secolului nostru.

Cel mai vechi exemplar al bibliotecii este „Le grand dictionnaire universel et parfait” apărut la Nurenberg în 1530; este trilingv, de proporții impresionante (are 1 360 de pagini) și tipărit cu litere latine și gotice. Este important de semnalat întreaga colecție de dicționare enciclopedice franceze, marea „Larousse”, într-o formă grafică exceptională precum și operele în original ale clasiciilor francezi.

Mioara ZEHAN,
anul II D.

(Va urma)

(Urmare din pag. 8)

obiecti, s-au primit sugestii si s-au sintetizat cîteva concluzii. După cum remarcă D. I. Suchianu, „există un film politic... vizînd aspecte ale eticii generale, ale atmosferei morale a societății, aspecte pe care cinematograful, mai mult decît literatura, chiar și uneori înaintea ei, are sarcina să le precizeze... să le claseze în dezirabile și indezirabile“. Un astfel de film sugerează, dincolo de eficiența socială, un dialog sui-generis cu publicul, și obține o largă audiență în rîndurile acestuia.

Există astăzi însă, un fel de prejudecată la modă, care impune abordarea sub o formă modernă și absolut actuală a unei „inactualități“ sub pretextul acordării acesteia din urmă a unor sensuri și potențe inedite. Optica aceasta este însă eronată în măsură în care filmul românesc nu și-a

FILMUL POLITIC

cristalizat încă o anumită structurare și un anumit precedent artistic al unei veritabile școli cinematografice.

Filmul politic românesc este la ora actuală „Duminică la ora 6“. Si nu pentru că se numără printre cele mai bune, realizate la noi și nici pentru că e regizat de Lucian Pintilie, unul dintre cei mai înzestrăți regizori ai noștri. Explicația este simplă: operează cu relații și noțiuni definitorii, absolut necesare unei creații viabile și cu profunde implicații pe plan social, condiție sine qua non în realizarea unui film de o asemenea factură.

„Facerea lumii“ și „Serata“, două filme românești de acest gen de producție recentă, au cucerit adeziunea publicului și a criticii, tocmai datorită abordării unor evenimente de importanță națională prin intermediul cîtorva individualități cu valoare simbolică. Ecranele noastre vor găzdui anul acesta două pelicule în regia lui Manole Marcus, după un scenariu de Titus Popovici: „Adevărul“ și „Puterea“. Sunt numai două din fi'ele politice evocînd momente din istoria partidului, care vor constitui poate tot atîtea momente memorabile ale cinematografiei românești.

Anul 1972 va fi poate anul marilor impliniri ale filmului românesc. Anul 1972 va fi poate anul construirii unei școli de film care să se afirme cu autoritate, căci, după cum spunea un scenarist, românul secolului XX nu s-a născut poet, ci fotbalist și cineast. • E bine, e chiar necesar să fim optimiști!

CURIOSITĂȚI

CURENȚII MARINI SE „INCĂL-ZESC“... CIRCULÎND. Studiul schimbărilor între ocean și atmosferă a permis unor savanți sovietici să stabilească un fapt interesant și, în același timp, surprinzător. Curenții mari cal-i își păstrează căldura, cel puțin două săptămîni. Prin comparație, o apă stătătoare nu și-o păstrează decît cinci ore, nisipul uscat — doar o jumătate de oră și zăpada proaspăt căzută — o jumătate de minut. Această căldură, pe care o restituie apoi atmosferei, are o notorieră incidentă asupra climatului, ceea ce explică faptul cunoscut privind țările scăldate de Golf-Stream, că au un climat temperat și mai puțin aspru decît dacă ar fi lipsite de vecinătatea acestui curent marin.

IN LABORATOARELE firmei olandeze „Philips“ a fost creată o baterie electrică de... hîrtie cu o structură „sanviș“: o foaie de hîrtie îmbibată în sare de bucătărie, o peliculă elastică compusă din fire de celuloză, îmbibată cu persulfat de potasiu și o folie conductoare de electricitate. Dacă foaia de hîrtie îmbibată cu sare este urzită și acoperită cu o placă de zinc sau magneziu, atunci bateria-sanviș generează o tensiune de 1,5 volți. Conținutul de energie în bateria de hîrtie este pe unitatea de volum aproimativ aceeași ca în bateriile ușate obișnuite. Dar „sanvișul electric“ costă mult mai ieftin și se păstrează mai mult timp: în opt sau nouă luni el consumă numai a zecea parte din energia de rezervă.

DORMIM o treime din viață și uneori chiar mai mult. Un profesor al facultății de chimie din Mexic, Alberto Kel'er Torrez, a descoperit un mijloc prin care se reduce necesitatea de a dormi. Omul de știință precizează că nu este vorba de un drăguț și că „medicamentul“ său nu provoacă nici obișnuință și nici efecte secundare. El crede că somnul are drept funcție eliminarea toxinelor din organism. Este tocmai ce a realizat cu noul medicament, care reduce timpul necesar somnului, la jumătate.

ȘTIINȚIFICE

Frunzele

Au dorit mult legănatul toamnei. O vară întreagă au visat să cutreiore pe urmele vînturilor învolburate. Năzuința lor era să devină un mobil perpetuu în văzduhul schimbător.

Dar, o dată desprinse de trunchi, n-au dăinuit decât o clipă fugitiivă. Uitate și îngăbenite de vîrsta caldă a zilelor lungi de vară, au căzut ca pleava-n vînt sau ca iilele unui incunabul nedescifrat, în ungherele prăfuite ale ulișelor nepăsătoare.

Visele lor sînt iluzorii, nesăbuite, fără rost. Vidul sau neînțelegătoare le stăpînește dintru-inceput.

CINCI POEME ÎN PROZĂ

Orașul

S-a trezit de-a binelea, ca un levitan uriaș, de sub frunzele moarte ale trecutului. A visat și el să se înalțe cît mai sus, să nu mai stea cu fruntea în țărînă, în pietroale și-n caldarîm. A vrut să respire mai presus de nori, într-un văzduh luminat de soare, de lună și de propriile lui lămpi.

Gînditorii și inginerii lui au adunat idei și le-au transformat în fabrici, în uzine și în blocuri-turn, concurînd cu piramida lui Keops, cu templele de la Karnak și cu grădinile Semiramidei. Astfel, străzile au devenit verticale ca să deschidă omului o altă gîndire.

Și orașul și-a suiat copiii în turnurile sale înalte să privească și mai mult cerul și să scruteze drumul spre astre al năzdrăvanilor de pretutindeni.

Lumea văzută de acolo e altă.

Grădina

Ce mică a devenit de cînd se plimbă toamna în voie pe aleile ei!

Lalelele au părăsit-o de mult, crinii de teamă au plecat și ei mai din vreme, iarba, unde-și pune ea pașii, se ofilește și rămîne uscată, numai crizantemele își înaltă capul și se apără prin cutezanță de partenerii aspiri ai acestui anotimp capricios.

Mîngîjirea mea nu ajută la nimic. Gîndurile mele s-au întors în altă parte. Altădată grădina, plină de viață, îmi arăta unde să mă îndrepăt, ce să culeg, și uneori îmi dădea răspunsurile căutate. Cel mai frumos mesaj era să creșc cum crește floarea. Ea stie dîră că natura o răsiață. I-am văzut gloria care e mai presus de viziunea mea. Păstrează acest mesaj care nu se șterge cu toată melancolia dimprejur.

Ce să ofer altceva, în această zi de toamnă, grădinii mele?

Giștele sălbaticice

Trec pe deasupra orașului în zborul lor spre miazați. Le aud țipătul de dezna-deje și de dor în noaptea înlunecată de toamnă.

Plinsul lor, totuși, se va curma, căci ele vor ajunge iarăși razele pline de căldură salvaloare, pe holdele care nu cunosc sfîrșiturile de toamnă. Și de acolo se vor gîndi la cei ce aşteaptă reîntoarcerea înnoitoare a lui.

Ele plîng mai puțin decât noi, căci se duc spre soare, și se miră neputincioase, de ce nu avem și noi aripi?

Odaia mea

Nu e tristă. E o odaie de studiu care deprinde numai cîte mine.

E o proiecție mai largă a mea, cu masa pe care învăț și scriu poeme, cu rafturile de cărți pe care le răsloiesc îndeaproape, cu pianul vorbăref, cu ferestrele prin care ies în spatiu, dar mai ales cu dispozitîurile excelente ale mele. E plină de versuri sonore, de voie bună, de surîs. Mă urmează întocmai.

Retragerea în ea e studiu meditativ și gîndire crea-tore. Nu știu dacă are perechi. Dacă ar avea, ar fi trist.

Cîntec

Pe sub plop, pe sub colnic
Trece-o fată și-un voinic.
Și voinicul șuierind
Fata după el plîngînd.
— Ce șuieri, vo nice-a jale ?
Ori ți-e grea arma-n spinare ?
— Nu mi-e grea arma-n spinare
Ci mi-e dor de-acasă tare...
C-am lăsat căruja-n cîmp
Și pe măicuța plîngînd.
C-am lăsat boii-njugați,
Și părinții supărați.

Cules de **Adriana CHIRU**
anul I C
de la Stâcuială Radu (70 ani)
Nereju — Vrancea.

Toamnă-ntîrziată

Toamnă-ntîrziată, ai venit cu ceață
Și cu ploi cernite, lungi și triste ploi...
Ai găsit în stradă frunze fără viață,
Pomi uscați și cuiburi goale în zăvoi...

Trena ta de ploaie a căzut în vale,
Șalul tău brumatic s-a pierdut pe deal ;
Aj rămas străină, fără nici o cale,
În lumina tristă, sfredeliă-n mal..

Vîntu-ți zdrenjuiește haina ca turbat,
Smulge și încurcă părul tău de smoa'ă,
Lumea te urăște, biata mea hoinară...
Du-te... Toți te-alungă... Totuși e păcat...

Anica GISCA-JITIA
anul I A

Pe malul Danubiului

Pe malul Danubiului,
mi-am plecat urechea
să ascult tăcerea din ape.
Pe malul Danubiului,
mi-am îndreptat pașii
spre luntrea născută
din stropii de azur.
Pe malul Danubiului,
din laurii apei și frunză de tei

Liniște

E liniște,
liniște de abis.
Ascult ;
bătăile inimii, flori roșii
se înalță spre catarg.
Rupte din inimă
ele nu se vor mai întoarce,
căci vîntul...
acest strengar nevăzut,
le spulberă petalele de toc.
Și e liniște,
liniște de abis.
Privesc ;
frunze verzi, frînturi de speranță
pluiesc ușor prin aer,
în liniștea aceasta de abis.

Rodica ȘORICĂU
anul III E

se naște prin liniști, tăcerea.
Și simt moleșeala
din stropi de azur.
cînd luna-și aşterne
pe boltă cărarea,
pe malul Danubiului —
seara.

Maricel POPA
anul II C

PROBLEME DE MATEMATICĂ

— PROPUTERI —

1) Se consideră dreptunghiul ABCD ($AB=CD=\sqrt{3}$; $BC=AD=1$). Prin vîrful A se duce o dreaptă variabilă (D) care face cu AB unghiul x . Fie C'' și D'' simetricalor lui C și D față de (D), iar C' și D' sint intersecțiile dreptelor CC'' și DD'' respectiv cu dreapta variabilă (D).

Se cere :

- Să se determine x astfel ca aria triunghiului $AC''C$ să fie maximă și să se calculeze aria maximă.
- Să se arate că cercurile circumscrise triunghiurilor ABC și CBC'' coincid. Să se calculeze aria triunghiului $C''CB$ în funcție de x .
- Aria trapezului $DD''CC''$. Pentru ce valoare a lui x ea devine maximă?
- Să se determine x astfel ca patrulaterul $DD''CC''$ să fie circumscripibil.

Dan IACOB,
anul IV-B

2) Se dă paralelogramul ABCD, O fiind punctul de intersecție a diagonalelor AC și BD. Din O se duce o paralelă la laturile DC și AB, care întâlnesc latura BC în punctul M. Din punctul M și O se duc perpendiculare pe latura AB, egale ca mărime cu OM. Se formează astfel pătratul OMNP. Diagonala OP a pătratului formează cu diagonala DB a paralelogramului unghiul $POB = \alpha$. Notăm cu F punctul în care diagonala paralelogramului (DB) întâlnesc diagonala pătratului (MN). Din F ducem o perpendiculară pe OM. Unghiul format de această perpendiculară și $OF = \beta$. Prin P ducem o tangentă la cercul circumscris pătratului OMNP. Notăm cu Q proiecția lui M pe tangentă P la cercul circumscris pătratului. Știind că $FM = b$ și $DC = 2a$ să se demonstreze că există relația :

$$\frac{a^2}{4} = \frac{a\sqrt{2}}{8 \sin \alpha} \left[\sin \alpha (2b + a\sqrt{2}) - a \operatorname{tg} \alpha \cos \beta \right]$$

Florica ȘTEFĂNESCU,
anul III-A

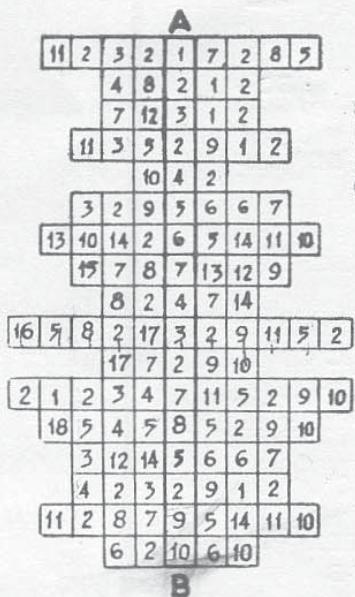
- 3) Să se arate că :

$$1 + 2 \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2} = 2 - \operatorname{ctg} \alpha + \operatorname{cosec} \alpha$$

Nela MILITARU
anul III-A

JOCURI

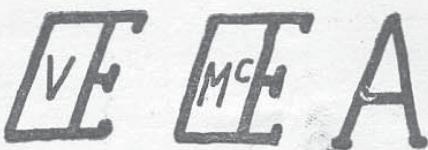
ARITMOGRIF

Inlocuind cifrele cu litere se va afla pe verticala A—B numele unui mare critic literar, iar pe orizontal numele unor scriitori clasici și contemporani români.

CRYPTOGRAFIE

Anunț (4,2,6)

La joc (6,4,6)

ANAGRAME

Copertă literară (8; 5, 8)

Copertă literară (5; 7, 2,6)

Aflați prin anagramare numele unui mare romancier român și unul din romanele sale.

Aflați prin anagramare numele unui prozator italian și romanul care l-a făcut célébru.

Mica publicitate

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

Anghel Cornel și Fotache Lucian oferă domiciliul confortabil, rîndul 2, banca 1, contra domiciliu, banca 5 sau 6. A se adresa susnumiților la rîndul 2, banca 1, la orele de geografie și matematică, și rîndul 2, banca 6, la celelalte ore.
Telefon n-au.

PIERDERI

Anghel Cornel pierdut pantalon uniformă. Lî împart fifty-fifty cu aducătorul.

VÎNZĂRI

Vînd planșe desen. A se adresa lui Giugică Constantin. Nu mă tocnesc.

CUMPĂRĂRI

Cumpăr mașină de tocit, pe numele Dobre Ghiocel. O prefer nerodată. Cumpăr metodă copiat. A mea a dat greș. A se adresa lui Anghel Cornel.

Proverbe parodiante

de Mihai CHELARU și
Maricel POPA anul II C

- Prietenul la nevoie... nu-i acasă...
- N-aduce anul ce-aduce... veacul...
- Cîte bordeie atîtea... ușii...
- Vorba lungă... se pronunță greu...
- Unde nu-i cap... nu e nici păr...
- Cine e întii la masă... se satură mai repede...
- Oaia care nu poate să-și țină lîna... trebuie tunsă...
- Ce naște din pisică... miaună...
- Cine umblă pe toate drumurile... obosește...
- Vioara cu o coardă... zbirniiie...

UMOR

La Anatole France se prezintă o tinără care își propuse serviciile de stenodactilografă:

— Monsieur — se adresă ea scriitorului — știu să stenodactilografiez cu viteza de 150 de cuvinte pe minut.

— Ei, drace, dar de unde o să iau pentru dumneata atîtea cuvinte? răspunse scriitorul.

Un poet debutant, respins de editor, se plingea lui Voltaire:

— Și dacă atî și cît foc am pus în aceste versuri!

— Invers ar fi fost mai indicat — ii răspunse Voltaire necruțător.

Voltaire a întrebat odată pe un abate care cam făcea abuz de ospitalitatea sa:

— Domnule abate, știi care este deosebirea dintre dumneavoastră și Don Quijote?

— Nu, răspunse mirat oaspetele.

— Don Quijote lúa toate hanurile drept castele, în timp ce dumneavoastră luati castelele drept hanuri.

— E greu să înveți limba franceză? — îl întrebă pe Heine o doamnă.

— Nici o greutate — răspunse acesta. Pur și simplu, în locul cuvintelor germane se folosesc cuvinte franțuzești.

— Iar n-am învățat pentru azi domn' profesor...

